

Publicerad 2023-08-20 17:34 av Bortom stigen

Dina många ansikten

Ibland möter jag en man jag inte känner
Men ändå, han är mig bekant
Trots ilsken blick och ord som bränner
Finns en värme hos denna gigant

Här gör en verbal strid mer skada än nytta
I stället öppnar jag både famn och hjärta
Och med ens blir vi båda som förbytta
Samtidigt som gryningen jagar nattens svärta

Och vid närmare anblick kan jag förnimma
En ensam själ i vredens dimma
Någon bortom glöd och stormande natur
Bara ett sorgset barn i en vuxen bur

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bortom stigen med Poeter.se id #100797 innehar upphovsrätten